

השוחרט פרק שני חולין

קיד א מיי פכ"א טה"ל
אמרי ציהא ה"ל פא
סגנ לאין קב טוש"ע
א"ה"ע פ"י כב סעיף ג:
קט"ו ב מ"י פ"ד טה"ל
מלכות אטויות
ה"ג"כ סגנ לאין קב
טוש"ע י"ד פ"ח סעיף ג:
קט"ו ג ד מ"י שם ה"ג
סגנ שם טוש"ע
י"ד שם סעיף ה:

תורה אור השלם

1. והחלב נבלה חלב
טורפה אתי יעשה לכל
מלאכה ואכל לא
תאכלהו: וקראי כו
2. אמר אהא אדני
אלהים הנה נפשי לא
מטופא ויבליה וטרפה
לא אכלתי מעורו ועד
עתה ולא בא בפני שר
פגול: יחזקאל ד יד

רבינו עובדי

ואבא אמרבי מחיים אתי
איסור טרפה וכו'. כלומר
מסוכנת מחיים דהיינו
טורפה אתי איסור טרפה
וחילי על איסור חלב
מסוכנת לאחר מיתה
דהיינו נבלה מיבעיא: אלא
מכתוב דחמנא נבלה וכו'.
כלומר מדאצטריך רחמי'
למכתב נבלה דלאחר
מיתה מכלל טרפה לאו
היינו מסוכנת: הוה נמי
אי אפטר דלאו איתא
מסוכנת כו'. ורבינו אימא
לך דאי טורפה היינו
מסוכנת לא הוה אצטריך
למכתב נבלה דלאחר
מיתה כדארבינו לעיל:
זו שאין חלבה חלוק
מבשרה דהיינו אסורי.
חלב ויבשר: ויש לך אחת
שחלבה חלוק מבשרה.
כלומר שחלבה אסור
טמא והבשר מותר: כו
כוס זו היא מסוכנת
שאר כוס כוס מותר
שכדי תמות: שהורה בה
חכם. כלומר שצריך חכם
להורות בה (חכם) שלא
יהיה בה שום ספק
לאסור: שלא הורמו
מגותיה הורו והלכות
הוקפה: אפי' אובלת
בקעיות. כלומר אפי'
אובלת חמיות של עץ
אם אינה עומדת אסורה:

ומה מחיים אתי איסור טרפה וחייא איסור חלב. פ"י פקוקטוס
והנה מחיים דאיסור מסוכנת אינו אלא מממת קירוב מיתה
חל על איסור חלב נבלה גופה מיבעיא ומדאצטריך לאשמועינן
נבלה מכלל דמסוכנת לאו טרפה מקרי ואצטריך לאשמועינן צדק

נבלה דלמיתא מכת מסוכנת ולא אמיתא
מכת טרפה שלא נטרפה קודם לכן
דמיחול דאיסור חלב ומק"ו טרפה
לא אמיתא דטעמא דטרפה לאו משום
קירוב מיתה הוא אלא משום חסרון
כדמלכרינן למתווייהו צנזמים צפרק
טחאת העוף (דף ע"ג) וקשה לפירושו
דלמיתא לא ילפינן שפיר שיחול איסור
נבלה על איסור חלב מק"ו טרפה
דלא אמיתא דטרפה מחסרה נבלה
נמי כיון דמיתה אין לך חסרון גדול
מזה ועוד מלי פריך בנה הכי ודלמא
איצטריך קרא נבלה דלא אמיתא מכת
מסוכנת הוהיא נמי אמיתא מק"ו
בא ז לעיל ועיקר נהי נמי דמסוכנת לא
הוי נבלה דטרפה מ"מ מתקרא עשה
דמקרא דזאת המיה דמשמע שאינה
מיה לא מיחול מיתהו זה י"ל אי הוה
מוקמא קרא דזאת המיה צמסוכנת
לאוסרה הוה מתקב"ל ליה נמי
לאקומי דלאו טרפה (ס) וכי היכי
דעשה דזאת המיה ממוקמא בתרווייהו
דמיתויהו מיקרו אינה מיה ה"נ לאו
טרפה ממוקמא בתרווייהו וא"כ נבלה
יש דמתיי דחל על איסור חלב ל"ל
ור"מ מפרש דה"ק ומה טרפה דמחיים
לא מטמא חילי על איסור חלב נבלה
דלאחר מיתה יו מטמא מיבעיא וליכא
למיפק דפרין צפרק טחאת העוף
(ג"כ שם) דטרפה חמורה דחילי אסורה
מחיים דהתם קאמר לפי המסקנא
דהכא דמסוכנת שריא אכל נלמא
דבעי למימר השתא דאיסור נבלה
נמי מתחיל איסור שלה מחיים דא"כ
שלא היתה מסוכנת ומסוכנת אסירא
מעטע נבלה מממת קירוב מיתה
ופילוי אס נאמר שלא י"ל מסוכנת
אלא איסור עשה לא שייך למיפק
מה לטרפה שכן מחיים נבלה כיון
דמ"מ איסור נבלה מחיים שפיר הוה
דעיני לה שיחול על איסור חלב
דמ"מ איסור נבלה מחיים שפיר הוה
שכן חל איסור שלה מחיים תאמר

נבלה שאין כאן איסור מחיים כלל והשתא פריך שפיר בנה הכי
דלעולם אימא לך מסוכנת אסורה ואצטריך קרא שיעל איסור נבלה ויחול
על איסור חלב (ט) ונבלה דלא הוי מסוכנת מעיקרא כגון שעשה
גיטערא דההיא לא נאכסר מחיים ולא אתי צדק"ו דטרפה ורבינו
גרוסו היה מפרש ומה מחיים אתי איסור טרפה חילי איסור חלב
אע"ג דליכא למימר דטרפה מגו דחילי אהאי איסור חילי נמי
אהאי איסור חלב נבלה של אחר מיתה שהיתה מסוכנת צמחלה
דליכא למימר מגו דחילי האי איסור נבלה דאיסור מסוכנת חילי
נמי איסור חלב לא מיבעיא אלא ודאי מדאצטריך קרא למכתב
נבלה מכלל דמסוכנת שריא לגמרי והשתא פריך שפיר ודלמא איצטריך
הש"ס מוכר מגו זה כלל ועוד דליכא למיפק דליכא נמי מגו צטרפה דחילי נמי
דאיסור שאינו צדק ולמ"ד צפרק גיד הגשה (למקן דף קג).
צמחלה בחייה לצדדים עומדת חילי נמי איסור טרפה דאיסור אכר מן
החי ואיכא מגו ועוד אפילו כי אמרת דמסוכנת אסירא וליכא מגו
נבלה לא שייך למילף מק"ו טרפה כיון דליכא למיפקר מה לטרפה שכן
אסורה מחיים דכפרינן צנזמים (דף ע"ג): **שריא** הורמו מתגותיה.
ואם תאמר לרבי יוחנן דלמיר לקמן צפרק הזרוע (דף קג): האוכל מזהמה
שלא הורמו מתגותיה כאלו אוכל נבלה ממי רבותיה
דיחוקאל אע"ג דיחוקאל כהן היה כהן עזמו צריך להפריש תרומות
ומעשרות ואסור לאכול טבל ויש לומר דרבי יוחנן סבר כמ"ד שלא
אכל מזהמה שהורה זה חכם: **שריא** הרהרתי ביום ב'. ואם תאמר
מאי רבותיה דיחוקאל והלא כל אדם נמי אסור דלמיר צדק"ו דמסכת
ע"ו (דף כ): וצפרק נערה שנתפתחה (פמכות דף מו). ונשמרת מכל
דבר רע שלא יהרר ביום כו' וי"ל דלפ"ה חשיב ליה רבותא
משום דלמירנן צפרק גנן פשוט (ב"ב דף קסד): שלשה דברים
אדם נזיל מהם בכל יום הרהור עזירה ולשון רע ועיון תפלה:
גועה

אי פ"ד טרפה היינו מסוכנת (לכונן רחמנא חלב נבלה יעשה לכל
מלאכה. לאשמועינן דלא מטמא חלב משום נבלה ולשמוק
מזהמה) אפילו נבלה טרפה מסוכנת לחוד לכונן לא תאכלוהו
לאשמועינן חלב נמי איסור חלב נבלה ומייל עליה:

ואי סלקא דעתך טרפה היינו מסוכנת
לכתוב רחמנא חלב נבלה יעשה לכל מלאכה
(ס) וחלב טרפה לא תאכלוהו ואנא אמרנא ומה
מחיים אתי איסור טרפה חילי איסור חלב
לאחר מיתה מיבעיא אלא מדכתב רחמנא
ינבלה מכלל דטרפה לאו היינו מסוכנת
מתקוף לה מר בר רב אשי ודלמא לעולם
אימא לך היינו טרפה היינו מסוכנת ודקאמרת
נבלה דכתב רחמנא ל"ל להך נבלה דלא אתיא
מכת מסוכנת והיכי דמי שעשה גיטערא
התם נמי אי אפשר דלא הוי מסוכנת פורתא
מקמי דלפסק לרובא ואיבעית אימא א"כ
לימא חלב נבלה וטרפה חלב חלב ויש לך
זו היא שאין חלבה חלוק מבשרה ויש לך
אחרת שהחלבה חלוק מבשרה ואיזו זו מסוכנת
ואיבעית אימא מהכא (ס) ואומר אהה ה'
אלהים הנה נפשי לא מטמומה ונבלה וטרפה
לא אכלתי מנעורוי ועד עתה ולא בא בפי
בשר בגול הנה נפשי לא מטמומה "שלא
הרהרתי ביום (ס) לבא לידי טמומה בליה
ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי "שלא אכלתי
בשר כוס כוס מעולם ולא בא בפי בשר
בגול שלא אכלתי מבהמה שהורה בה חכם
משום רבי נתן אמרו (א) שלא אכלתי מבהמה
שלא הורמו מתגותיה אי אמרת בשלמא
שריא היינו רבותיה דיחוקאל אלא אי אמרת
אסירא מאי רבותיה דיחוקאל ה"ד מסוכנת
אמר רב יהודה אמר רב יכל שמעמידין אותה
ואינה עומדת רב חנינא בר שלמיא משמיה
דרב אמר (א) דאפילו אוכלת בקעיות רמי בר
יחוקאל אמר אפילו אוכלת קורות כבורא מתני
הכי בפומבדיתא מתני הכי היכי דמיא
מסוכנת אמר רב יהודה אמר רב כל שמעמידין
אותה ואינה עומדת ואפילו אוכלת בקעיות
רמי בר יהודה אמר אפילו אוכלת קורות
אשכחניהו שמואל לתלמידי דרב אמר להו
מאי אמר רב במסוכנת אמרו ליה הכי אמר רב
גועה

למימר דל"כ מאי רבותיה: שהורה זה חכם. שולד זה ספק והוא
לשאלו לנכס להמירו: מסופוסי. הרוע והלחיים והקצה וואע"פ
שהוא היה כהן וצלה הרמה יכול לאכול: שריא. מסוכנת: היינו
רבותיה. דאע"ג דשריא כיון דמאיסרה לא אכלתיה: אפילו אוכלת
בקעיות. שיש"ל לה כהן כשינייה דכיון דלינה עומדת מסוכנת היא:
עומדי צד יחוקאל לא פליג דרבי יהודה אלא לטפויי אמת וכן רב
חנינא: כבורא מפני הכי. כדאמר רב חנינא הוסיף דרבי יהודה אפילו
אוכלת בקעיות וצפונצדיתא מתני דרבי יהודה גופיה סיים זה הכי:
גועה

נבלה מכלל דמסוכנת שריא לגמרי והשתא פריך שפיר ודלמא איצטריך
הש"ס מוכר מגו זה כלל ועוד דליכא למיפקר דליכא נמי מגו צטרפה דחילי נמי
דאיסור שאינו צדק ולמ"ד צפרק גיד הגשה (למקן דף קג).
צמחלה בחייה לצדדים עומדת חילי נמי איסור טרפה דאיסור אכר מן
החי ואיכא מגו ועוד אפילו כי אמרת דמסוכנת אסירא וליכא מגו
נבלה לא שייך למילף מק"ו טרפה כיון דליכא למיפקר מה לטרפה שכן
אסורה מחיים דכפרינן צנזמים (דף ע"ג): **שריא** הורמו מתגותיה.
ואם תאמר לרבי יוחנן דלמיר לקמן צפרק הזרוע (דף קג): האוכל מזהמה
שלא הורמו מתגותיה כאלו אוכל נבלה ממי רבותיה
דיחוקאל אע"ג דיחוקאל כהן היה כהן עזמו צריך להפריש תרומות
ומעשרות ואסור לאכול טבל ויש לומר דרבי יוחנן סבר כמ"ד שלא
אכל מזהמה שהורה זה חכם: **שריא** הרהרתי ביום ב'. ואם תאמר
מאי רבותיה דיחוקאל והלא כל אדם נמי אסור דלמיר צדק"ו דמסכת
ע"ו (דף כ): וצפרק נערה שנתפתחה (פמכות דף מו). ונשמרת מכל
דבר רע שלא יהרר ביום כו' וי"ל דלפ"ה חשיב ליה רבותא
משום דלמירנן צפרק גנן פשוט (ב"ב דף קסד): שלשה דברים
אדם נזיל מהם בכל יום הרהור עזירה ולשון רע ועיון תפלה:
גועה

מסורת הש"ס
(א) זכמים ע"ג. (ב) לקמן מה.
(ג) שם: מילה מה.
(ד) עין שריא.

הנהרות הב"ח

(א) תוב' ד"ה ומה וכו'
דכי הוה: (ב) בא"ד וחיל
על איסור חלב נבלה וכו'
למימר בטרפה:

הנהרות מהר"ב

רבינו עובדי
אז נבי' אפי' אובלת
בקעיות. ל"כ פ"י מחיות
של עץ כן פ"י שערין
ועד כק"ו ג: (א) ה"ה
נמי מחיים וכו' ה"ה
נמי אמיתא מק"ו דכתיבנא
לעיל פ"ד וכו' מהרש"ל
מזהמה חמנא ובעל
קקיון דיונה ויונתא
למ"ש המו' לשל דמי'
השתא מחיים וכו' ודלא
כמזהרנא מזהמה קמא
דחוק"ו:

שיטה מקובצת

א) שלא הרהרתי ביום
ובאיתי לידו טמומה:
ב) והחלב טרפה
לחוד לא כתוב: ג) אלא
מדאצטריך לאשמועינן
בנבלה מכלל דמסוכנת:
ד) וכדמזכירנא לה דחילי
וכו': ה) חלב לבדו הוה
ומה"ד שאין חלבה חלוק
מבשרה שפתיים אסורים
הוה ומה"ד יש לך אחת
שחלבה חלוק מבשרה
שאיסור וכו': ו) לפי
שמסוכנת היא נבלה
ממס': ז) ואע"פ שהיא
היא כהן ובלא הרמה יכול
לאוכלת: ח) נרשם עליו וכו'
לא נמצא בס"י: ט) אפי'
אוכלת בקעיות שיש לה
חיות וכח בשניה שאוכלת
בקעיות עיני י"ל מחמת
דחוק מיתה היא עושה
כן וכו' דאית עובדת
מסוכנת היא: י) רמי בר
יחוקאל לא פליג אדרב
יהודה אלא לטפויי אתא
וכן רב חנינא נרשם עליו
וכי"ב בספרי לא נמצא:
יא) אחי מק"ו לפירושו:
יב) חלוק מסוכנת נמי
לאוקומי בה לאו טרפה
דכי היכי דעשה: יג) וא"כ
נבלה דכתב רחמנא דחל
על איסור חלב: יד) דלאחר
מיתה ומטמא מיבעיא
והיכא לטפרי: טו) שלא
יהא במסוכנת אלא איסור
צשה:

